

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1635

гр. София, 22.02.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на 22.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Мария Стоева

като разгледа дело номер **7527** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК вр. чл. 144 АПК.

В срок е постъпило искане по чл. 248 ГПК от ответника В. И. Г., чрез адв. К., за изменение на постановеното по делото решение № 8067/29.12.2022 г. в частта за разноските, по което компетентен да се произнесе е настоящият съдебен състав.

Поддържа се в молбата, че на ответника следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение, тъй като по делото са представени доказателства, от които е видно, че договореното адвокатско възнаграждение, определено на основание чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е реално заплатено на 29.11.2022 г., а обстоятелството дали лично ответникът или трето лице е сторило разноските в негова полза, е ирелевантно за приложението на разпоредбата на чл. 143, ал. 1 АПК. По подробно изложените съображения прави искане за постановяване на определение, с което да се измени постановеното по делото решение в частта за разноските, като в полза на ответника се присъдят сторените в хода на касационното производство разноски в общ размер на 900 лв. за адвокатско възнаграждение.

Касаторът, чрез процесуалния представител юрк. М., взема становище за неоснователност на подадената молба по чл.248 ГПК. Поддържа, че разноските са направени от трето лице, а не от касационния ответник, поради което и не следва да му бъдат присъждани. Сочи, че разпоредбата на чл. 143, ал. 1 АПК в конкретния случай не е приложима, тъй като няма доказан направен разход от ответника, който да бъде възстановяван от бюджета на органа, издал от отменения акт.

Административен съд София – град, XXI касационен състав, като съобрази доводите и възраженията на страните, намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на

страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Молбата за изменение на решението в частта за разноските е подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, от активно легитимирано лице - страна по делото, представила списък по чл. 80 ГПК, поради което се явява допустима, но разгледана по същество е неоснователна.

Настоящият съдебен състав се е произнесъл по отговорността за разноските по делото, включително, видно от мотивите на решението, изрично е посочил, че на ответника не следва да се присъждат разноски, тъй като не са ангажирани доказателства да е сторил реално разноски за адвокатско възнаграждение по договора за правна защита и съдействие № 1218/28.11.2022г.

Изложеното в искането на ответника за изменение на решението в частта за разноските не обосновава различни правни изводи.

Съгласно задължителните разяснения, дадени с т.1 от ТР № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. дело № 6/2012г. на ОСГТК на ВКС, само, когато е доказано извършването на разноски в производството, те могат да се присъдят по правилата на чл. 78 ГПК, както и че в случаите, при които е договорено заплащане по банков път, то следва да бъде документално установено със съответните банкови документи, удостоверяващи плащането.

В разглеждания случай пред настоящата инстанция със списъка по чл. 80 ГПК са представени договор за правна защита и съдействие № 1218/28.11.2022г., фактура № 12821/29.11.2022 г., издадена от Адвокатско дружество „ М. М. и съдружници“, с получател ПП ГЕРБ, и преводно нареждане за преводен кредит от 29.11.2022 г., в което като наредител също е посочено третото, неучастващо в процеса лице / ПП ГЕРБ/, различно от ответника В. Г.. При това положение съдът приема, че представените банкови документи не променят вече изложеното становище за липса на реално направени от страна на ответника В. Г. разноски за адвокатско възнаграждение. Противно на изложеното в молбата по чл. 248 ГПК, извършеното плащане от трето за процеса лице не обосновава извод за реално направени от страната разноски, за да се постанови присъждането им на ответника.

Отделно от горното, уместно е да се посочи, че в платежните документи не е посочено, че плащането е за сметка на ответника, а и по делото не е представен цитираният в договора за правна защита и съдействие Рамков договор от 25.11.2021 г., във връзка с който е договорено, че адвокатското възнаграждение ще бъде заплатено от третото лице.

Предвид гореизложеното съдът приема, че не са налице основания за изменение на решението в частта за разноските.

Така мотивиран и на основание чл. 248 ГПК вр. чл. 144 АПК, Административен съд София – град, XXI касационен състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на В. И. Г., чрез адв. К., за изменение на постановеното по делото решение № 8067/29.12.2022 г. в частта за разноските.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.